

ת"פ 58812/10/17 - מדינת ישראל נגד וליד ח'טיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 58812-10-17 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מדינת ישראל המאשימה

נגד

הנאשם וליד ח'טיב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' מאיה מצליח

ב"כ הנאשם: עו"ד פארס בריק (ס. ציבורית)

הנאשם באמצעות שב"ס

גזר דין

1. על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעונש, הורשע הנאשם על פי כתב אישום מתוקן (שסומן באות "ב"), בביצוע עבירה של **נשיאת נשק ותחמושת** וכן עבירה לפי **סעיף 144(ב) רישא וסעיף 144(ב)** **סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**

הנאשם צירף לתיק זה, שני כתבי אישום בהם הודה (סומנו **ע/2**, ו- **ע/3**), המייחסים לו שלושה אישומים של **החזקת/שימוש בסמים, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973** (להלן: "**עבירות הסמים**"). עבירות אלו בוצעו ע"י הנאשם בהיותו קטין.

מאחר שתיוקן 113, אינו חל על עבירות שבוצעו ע"י קטינים, טענו הצדדים למתחם עונש הולם לגבי עבירת הנשק, שנעברה על ידי הנאשם בהיותו בגיר וביקשו כי בגזרי את הדין בתוך המתחם, אביא בחשבון גם את עבירות הסמים, כל אחד, באופן הנתען על ידו, כפי שיפורט להלן.

2. להלן עובדות כתב האישום המתוקן, המייחסות לנאשם עבירות נשק ותחמושת, כדלקמן:

א. ביום 20.10.17 עובר לשעה 01:45, שהה הנאשם בסמטה הסמוכה לחצר ביתו, הנמצא בכתובת 41/13 בעכו העתיקה, כשהוא נושא על גופו אקדח (להלן: "**האקדח**"), טעון ב 4 כדורים בקוטר 0.38 מ"מ (להלן: "**הכדורים**"), זאת בלא רשות על פי דין לנשיאתו.

ב. האקדח הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכווחו להמית אדם והכדורים הם תחמושת של כלי כזה.

ג. במעשים המתוארים לעיל, הנאשם נשא נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם, לנשיאתם או להובלתם.

3. להלן עובדות שני כתבי האישום בעבירות הסמים:

כתב אישום **ע/3** כולל שני אישומים, כדלקמן:

אישום מספר 1

בתאריך 19.1.17 בסמוך לשעה 01:04, בשירותים ציבוריים בסמוך לבזאר הטורקי בעיר העתיקה, נמצא הנאשם על ידי שוטרים מחזיק בידו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.91 גרם נטו, לצריכתו העצמית ללא היתר כדון ו/או רישיון מהמנהל.

אישום מספר 2

בתאריך 19.1.17 בסמוך לשעה 03:54, בשירותים ציבוריים בעכו העתיקה בסמוך לבזאר הטורקי, נמצא הנאשם על ידי שוטרים מחזיק בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.46 גרם נטו לצריכתו העצמית ללא היתר כדון או רישיון מהמנהל.

כתב אישום **ע/2** כולל אישום אחד, כדלקמן:

בתאריך 4.5.17 סמוך לשעה 15:15 בעכו העתיקה 13/60 בביתו נמצא הנאשם כשהוא מחזיק ברשותו, מתחת למיטה בחדרו, בין השטחים, בתוך ניר עיתון, תערובת של סם מסוכן מסוג חשיש וטבק במשקל 0.14 גרם נטו, בלא התר בפקודה ובלא רישיון מאת המנהל.

ראיות לעונש

4. ראיות מטעם המאשימה

הוגש גיליון הרשעות קודמות (**סומן ע/1**), ממנו עולה, כי לנאשם הרשעה קודמת אחת, הכוללת שני אישומים בגין עבירות שבוצעו על ידי הנאשם בשנת 2015 - פריצה לבניין וביצוע גניבה, והפרת הוראה חוקית. בגין עבירות אלה נדון הנאשם למאסר בן 6 חודשים, אשר רוצה בעבודות שירות.

5. ראיות מטעם הנאשם

אביו של הנאשם העיד לזכותו וסיפר שהנאשם הוא ילד טוב שעוזר הרבה בבית. לדבריו, הנאשם היה ילד קטן בעת ביצוע העבירות ועשה שטויות. הוא עשה טעות, עליה לא יחזור. האב ביקש להתחשב בנאשם, לתת לו הזדמנות אחרונה. הוא ביקש לתת לו צ'אנס ולא לקלקל אותו.

בנוסף, הגיש הסנגור, מתוך תיק החקירה, מסמכים כדלקמן:

חוות דעת מטעם מומחה המעבדה הבליסטית - מר ליונל בוכובזה, (**להלן: "חוות הדעת הבליסטית"**)

שבדק את הנשק שנתפס על הנאשם (סומן נא/1).

שני דו"חות פעולה של שוטרים שתפסו ועצרו את הנאשם [(הדוח של רס"ר גומעה פדלי, סומן נא/2, והדו"ח של רס"ב מישל עדי סומן נא/3)]. (שני הדו"חות יחדיו, יקראו להלן: "הדו"חות המשטריים").

דיסק שחזור שערך הבלש דוד קורן מיום 26.10.2017 (סומן נא/4) (להלן: "דיסק השחזור").

תסקיר בעניינו של הנאשם

6. על פי תסקיר שירות המבחן שנערך ביום 12/4/2018, הנאשם בן 18 ומספר חודשים (יליד 21.05.1999), רווק המתגורר בעכו, הצעיר מבין אחיו, ולו שתי אחיות נשואות, ואח בן 30. אביו של הנאשם (בן 61) נכה המקבל קצבת מל"ל, לפני כן עבד כדייג. אמו (בת 52), עובדת במשק בית.

לדברי הנאשם, הוא סיים 10 שנות לימוד, אך בשל קושי חברתי במסגרת בית הספר והתנכלות מצד בני גילו, החליט לפרוש, ובמקום ללמוד, החל לעבוד בעבודות מזדמנות בדייג ובמלצרות. באותה תקופה, החל ביצירת קשרים שליליים ושימוש בסמים מסוג קנאביס.

שירות המבחן לנוער נפגש עם הוריו של הנאשם, במסגרת תיק אחר בעודו קטין. בפגישה זו, שיתפו הוריו בקשייו של הנאשם בקבלת סמכות ומרות, ובנטייתו למרוד בהם. עוד סיפרו, כי הנאשם התחבר לחברה שולית במקום מגוריו, וביקשו את עזרתו של שירות המבחן לנוער בשיקומו.

7. במהלך שנת 2015 הופנה הנאשם להליך שיקומי מטעם שירות המבחן לנוער במסגרת "קידום נוער בעכו", הכולל תכנית לימודית הבנויה על פגישות אישיות, אך הנאשם בחר שלא להשתתף בתוכנית. הוא אף דחה ניסיון לשלבו בקבוצה ייעודית לנערים השוהים בחלופת מעצר, הכוללת תכנית טיפולית.

שירות המבחן ציין, כי באותה תקופה, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, הפר את תנאי מעצרו והעדיף להישאר במעצר עד תום הליכים. הודגש, כי גם כיום, הנאשם מתקשה להבין את הבעייתיות בהתנהלותו.

8. בהתייחס לעבירות דנן, הנאשם אמנם הביע חרטה מילולית וביקש לקבל טיפול בנושא ההתמכרויות, אך התרשמותו הברורה של שירות המבחן הייתה, כי בקשתו איננה באה מתוך רצון כן לשינוי אורחות חייו, אלא ממקום של חשש מאימת הדין. גם כיום, הנאשם שולל טיפול במסגרת שב"ס, ומביע נכונות לעבור טיפול רק במסגרת חיצונית.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם אין בשלות, או כוחות פנימיים, הדרושים להליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת סגורה לטיפול בסמים, וגם אין לו כוחות פנימיים, הדרושים לצורך טיפול במסגרת פתוחה.

9. להערכת שירות המבחן, נוכח התנהלותו של הנאשם ועמדותיו וכן נוכח קשרים שהוא מקיים עם אוכלוסייה שולית והמשך השימוש בחומרים ממכרים, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק גם בעתיד.

לפיכך, נמנע שירות המבחן, מהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית.

טיעוני המאשימה לעונש

10. ב"כ המאשימה טענה לעונש בע"פ, בישיבת יום 18/04/2018. בתחילת דבריה, ציינה, כי הנאשם הורשע על

סמך הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת, לאחר שנשא על גופו אקדח וארבעה כדורי תחמושת בקוטר של 0.38 מ"מ, ללא כל רישיון או רשות לכך.

היא פירטה את חומרת העבירות שביצע הנאשם, את התופעה ההולכת וגוברת של נשיאת נשק ללא כל רישיון, וציינה את המסוכנות שבנשיאת נשק, העלול להגיע לידיים הלא נכונות.

כן הדגישה ב"כ המאשימה, את הנזקים הפוטנציאליים החמורים וארוכי הטווח, שעלולים להיגרם משימוש לא מבוקר בנשק, שהוא כלי המסוגל להמית אדם. לדבריה, גם אם במקרה זה לא נגרם נזק, אין להתעלם מכך, שהנזק הפוטנציאלי היה גדול מאוד ואף קטלני.

11. לדידה, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשק הם, בעיקר, פגיעה בביטחון הפרט, ופגיעה בשלום הציבור וביטחונו.

12. לטענתה, **מתחם העונש ההולם במקרה דנן, את עבירות הנשק, נע בין שנה וחצי ל-4 שנות מאסר בפועל**, בצירוף עונשים נלווים - קנס ומאסר מותנה.

13. ב"כ המאשימה ביקשה, כי עונשו של הנאשם ייגזר ברף הבינוני של המתחם המוצע, נוכח הנסיבות, עברו של הנאשם, והחשיבות הגדולה בהרתעתו, לאחר שנראה כי אימץ לעצמו דרך התנהגות עבריינית, הכוללת גם שימוש בסמים.

14. ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה, כי הנאשם הוא האחראי היחיד לביצוע העבירה, ואין ספק שהוא יכול היה בכל רגע להחליט שלא לשאת את הנשק על גופו ולדווח למשטרה, אך הוא בחר להמשיך ולשאת את הנשק על גופו, ללא כל מורא מהחוק.

15. לטענתה, לא הובאו נסיבות המצדיקות חריגה לחומרה או לקולה מהמתחם, ולכן יש למצות את הדין עם הנאשם ולגזור את דינו בשים לב גם לעבירות הסמים בהן הורשע.

טיעוני הסנגור לעונש

16. הסנגור הדגיש, תחילה, את גילו הצעיר של הנאשם, אשר בעת ביצוע עבירות הנשק, היה בן 18 שנים ומספר חודשים בלבד, על גבול הקטניות. כמו כן הדגיש, כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר ובתיק זה נעצר, לראשונה, עד תום הליכים. עוד הודגש, כי לנאשם הרשעה אחת בלבד, בגינה נדון לעבודות שירות.

17. הסנגור טען, כי בגין עבירות הסמים, שבוצעו על ידי הנאשם בהיותו קטין, בהן מדובר בסם מסוג חשיש, הנאשם כלל לא היה נדון למאסר בפועל ולכל היותר היה נדון למאסר מותנה. נטען, כי בשל המדיניות כיום לעניין שימוש בחשיש אין להשית על הנאשם מאסר מותנה, ולכל היותר יש להגבילו לעבירות סמים מסוג פשע.

18. לגבי עבירת הנשק הפנה הסנגור למדרג שנקבע בפסיקה וטען, כי עבירת החזקת הנשק מצויה בדרגה הנמוכה
עמוד 4

ביותר מבחינת חומרתה.

19. הסנגור הפנה למסמכים שהגיש במסגרת הראיות לעונש וטען, כי ממכלול הראיות עולה, שהנשק נתפס על הנאשם בעת שהוא שהה בסמטה אשר נמצאת בחצר, בתחומי ביתו של הנאשם.

לדבריו, מדובר בנסיבה מיוחדת ומקלה, שיש להביא אותה בחשבון, שכן, החומרה של עבירת החזקת נשק שנעשית בתחום ביתו של אדם, פחותה בהרבה מעבירת החזקת נשק שנעשית מחוץ לתחום הבית.

עוד הדגיש את טענת הנאשם, לפיה הוא מצא את הנשק זמן קצר לפני שנתפס עליו וטען, כי כאשר הגיעו השוטרים אל הנאשם הוא מיד מסר את הנשק, מרצונו. לדידו, יש להתחשב במכלול הנסיבות המקלות הנ"ל ולתת להן משקל משמעותי.

20. בהתייחס למתחם הענישה ההולם, הפנה הסנגור לאסופת הפסיקה שהגיש, וטען, כי **המתחם ההולם במקרה דנן, נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

הסנגור ציין שהוא ער לכך, שבניגוד למקרה דנן, באסופת הפסיקה שהגיש, שירות המבחן בא בהמלצה חיובית לגבי הנאשמים, אך טען, כי קיים הבדל מהותי בין המלצת שירות המבחן לגבי נאשם עצור עד תום הליכים, לבין נאשם משוחרר, שכן כאשר עומד בפני שירות המבחן נאשם עצור עד תום הליכים, אין לשירות המבחן כלים דרושים על מנת לבחון האם יש לאפשר לו לעבור הליך טיפולי במסגרת הקהילה.

21. הסנגור ביקש כי עונשו של הנאשם ייגזר בתחתית המתחם שצוין על ידו, וטען כי, על אף שמגמת הפסיקה בשנים האחרונות היא להחמיר עם נאשמים המבצעים עבירות נשק, מקרה זה, בנסיבותיו, אינו מתאים להחמרה שכזו.

התנגדותה של ב"כ המאשימה לדברי הסנגור בטיעוניה:

22. ב"כ המאשימה התנגדה לטענת הסנגור לפיה הנשק נתפס בתוך תחומי ביתו של הנאשם והבהירה, כי הנשק נתפס בחצר הסמוכה לביתו של הנאשם, אך לא מדובר בתחומי ביתו. כן ביקשה להתעלם מטענות עובדתיות של הסנגור שאינן רשומות בכתב האישום המתוקן, שכן אין מדובר בעובדות עליהן הוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

דברי הנאשם

23. הנאשם אמר שהוא מצטער על מה שקרה. זה מאסרו הראשון, וקשה לו.

דין וגזירת הדין

מתחם העונש ההולם

24. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

"עקרון ההלימה" הוא העיקרון שמנחה כיום את בתי המשפט בישראל ולפיו, על בית המשפט לקיים יחס ראוי

בין חומרת העבירה ונסיבותיה, לבין העונש המוטל על הנאשם ומידת העונש שיקבל. לצורך גזירת העונש, יש להתחשב במכלול שיקולים כגון: הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, הנזק שנגרם והפוטנציאל, מדיניות הענישה המקובלת, ונסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

25. בעניינו, מאחר שעבירות הסמים נעברו בעת שהנאשם היה קטין, ותיקון 113 לא חל על קטינים [בכפוף לאמור בסעיף 40טו(ב) לחוק העונשין], יש לקבוע מתחם עונש הולם לעבירת הנשק בלבד ולאחר מכן, בעת גזירת הדין, יש להביא בחשבון גם את עבירות הסמים.

26. המתחם לעבירות הנשק -

הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנשק, לאחר שהחזיק על גופו ונשא אקדח טעון בארבעה כדורים בקוטר של 0.38 מ"מ, שבכוחו להמית אדם, וכל זאת, מבלי שקיבל כל רשות על פי דין להחזיקו. בכך פגע הנאשם בערכים מוגנים חשובים שהם, בעיקר, שלום הציבור ובטחונו. מדובר בפגיעה מהותית, שכן העבירות בנשק, בהן הורשע הנאשם, מסכנות באופן מדי את הציבור ולא בכדי קבע המחוקק עונש של 7 ו- 10 שנות מאסר בצדן.

27. אינני מקבלת את טענת הסנגור לפיה הנשק נתפס בתחומי חצר ביתו של הנאשם. למעשה, מנוע הסנגור מלהעלות טענה זו, נוכח הוראת סעיף 40' לחוק העונשין והקביעות בפסיקה בנוגע לסעיף זה.

סעיף 40' לחוק העונשין, שכותרתו היא: "הוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה", קובע, בין היתר, כדלקמן:

"40. (א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאין סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...

(ד) בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכול כל כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (ההדגשה שלי - ח"מ; עיינו גם: סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין).

28. נקבע, כי על כתב אישום, ובפרט כתב אישום המוגש במסגרת הסדר טיעון, לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלבנטיות לביצוע העבירה וכי הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, "מבטאת את הסכמתו הנאשם לעובדות ולנסיבות האמורות בו" [ראו: ע"פ 5841/14 מדינת ישראל נ' ארקאן (08.07.2015); ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (14.10.2014)].

הובהר, כי במקרה בו הצדדים הגישו כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון "אל לו לבית המשפט להיזקק לעובדות או לנסיבות שלא נכללו בכתב האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם" - ע"פ 3060/15 רגייג נ' מדינת ישראל, (21.07.2015) (פיסקה 15).

ראו דברים שנאמרו, בעניין זה, ע"פ 1548/17 ג'אמל זיינב נ' מדינת ישראל (09.08.2017), כדלקמן: "כידוע, פירוט העובדות והעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום נועד, בין היתר, ובעיקר, על מנת לתחום את מסגרת הדין במשפט הפלילי למעשים שמיוחסים לנאשם (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים חלק שני, כרך א' 915 (2009) (להלן: קדמי)). תובנה זו נכונה גם בנוגע לכתבי אישום מתוקנים שמוגשים בעקבות הסדרי טיעון. כפועל יוצא מכך: 'בית המשפט כלל איננו אמור להתייחס בגזר-דין לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום המתוקן ובראיות אחרות בתיק, ובפרט כאשר הצדדים הגיעו להסדר טיעון מוסכם, אשר במסגרתו נמחקו הנסיבות הנוספות מכתב האישום המקורי' (ראו: דברי ב-ע"פ 8888/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 14 (6.7.2009) (להלן: ע"פ 8888/07))."

29. כתב האישום אינו כולל עובדה לפיה הנשק נמצא בתחום חצר ביתו של הנאשם, או עובדה לפיה, בעת שנתפס הנאשם, הוא מיד מסר לשוטר את האקדח מרצונו. לפיכך, לא ניתן להתחשב בנסיבות אלה, כפי בקשת הסנגור.

מעבר לצריך אומר, כי צפיתי בסרטון שהגיש הסנגור ולא מצאתי שהוא תומך בטענת הסנגור בדבר מקום תפיסת הנשק. מהסרטון עולה, שהנאשם (והנשק על גופו) אמנם נמצא בחצר, בסמוך לביתו, אולם אין מדובר בחצר פרטית אלא בחצר המשמשת גם בתים אחרים. כך גם לא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה הוא מצא את הנשק סמוך לתפיסתו על גופו, טענה שגם היא איננה מצויה בעובדות כתב האישום המתוקן.

30. בעניינינו, טען הסנגור כי עבירות הנשק בהן הואשם הנאשם נמצאות בתחתית מדרג החומרה, אשר נקבע בפסיקה לגבי עבירות נשק.

31. נאמר לא אחת, כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי טומן בחובו פוטנציאל מסוכנות ברמה גבוהה, בין היתר בשל הסכנה שהנשק יגיע לידיים עוינות או שהשימוש בו יעשה באופן בלתי מבוקר ויפגע בחיי אדם או חלילה יגרום למוות.

על הסכנות הרבות הטמונות בעבירות הנשק, על חומרתן ועל העונש הראוי למבצען, ניתן גם ללמוד מרע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.03.2004), שם נאמר: "הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה

בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין". (כבוד השופט ס' ג'ובראן, בעמ' 3). לעניין זה יפים גם הדברים שנאמרו בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (22.02.2007): "ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעיתים לידיים עוינות, ולעיתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל "חטאם" נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע".

לעניין פוטנציאל הקטילה הגלום בעבירות נשק והסיכון שנשקף לציבור, מביצוען, ראו: ע"פ 3300/06 סולטאן אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.08.2006), בו נאמר: "סעיף 144 לחוק העונשין פורס קשת של עבירות בנשק... יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד. סיכון זה שנשקף לציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אין הנשק מוחזק למטרת ביצוע של עבירות אחרות. (כבוד השופט ע' ארבל, בעמ' 4-5 לפסה"ד).

מדרג החומרה נקבע בפסיקה, בין היתר, על פי סוג הנשק, כמות הנשק, איכותו, והמטרה לשמה הוא הוחזק. בע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל (19.04.2004), נפסק כי: "מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו ... כאשר מדובר בנשק שעל פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק, חומרה מיוחדת".

32. בכל מקרה ומקרה, יש לתת את הדעת לנסיבות הספציפיות של העבירה ולמדרג החומרה בו מצויות הנסיבות. לעניין זה ראו: ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (05.06.2013): "מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה".

בענייננו, על פי חוות הדעת המשטרית, שהגיש הסנגור כראיות לעונש, מדובר בנשק שהיה, במקור, אקדח תופי/גז/זיקוקים/הזנקה, אשר בוצעו בו שינויים מיעודו המקורי, כך שניתן לירות דרכו תחמושת קליעית. בניסיון ירייה שבוצע במעבדה, 2 קליעים מתוך ה-4 הצליחו לירות. עם זאת, ועל אף שהסנגור ביקש שאתחשב באמור בחוות הדעת, בבואי לגזור את הדין, הרי מאחר שהעובדה המחמירה, לפיה האקדח עבר שינויים, לא הובאה בכתב האישום, אתעלם מכך ואתייחס לנשק באופן בו הוא מתואר בכתב האישום.

אקדח טעון בתחמושת, כמתואר בכתב האישום המתוקן, אינו מצוי במדרג הנמוך של סוגי הנשק, אם כי גם לא במדרג הגבוה. מכל מקום - להחזקה ונשיאה של אקדח טעון, חומרה יתירה, כפי שפירטתי לעיל.

33. בהביאי בחשבון את מכלול השיקולים, לרבות הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי העבירה ומידת הפגיעה בהם, הנזק שנגרם ושהיה עלול להיגרם מביצוע העבירות, נסיבות המקרה, ומדיניות הענישה הנהוגה, סבורה אני, כי מתחם העונש ההולם למעשה דנן **נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף עונשים נלווים.

גזירת העונש בתוך המתחם

34. הנאשם, יליד 21.05.1999, עצור מיום 20.10.2017.

לקולה, אתחשב בגילו הצעיר בעת ביצוע עבירות הנשק ובכך שהיה קטין בעת ביצוע עבירות הסמים. לעניין עבירות הסמים, מקבלת אני את טיעונו של הסנגור לפיו אין לגזור על הנאשם מאסר בפועל בגין עבירות אלה.

כן אביא בחשבון את העובדה שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר קודם לכן וזה לוו מאסרו הראשון, כמו גם בפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

35. יש להצטער על כך, שבעבר דחה הנאשם את ידו המושטת של שירות המבחן וסירב לקחת חלק בהליכי טיפול ושיקום שהוצעו לו, עת ביצע עבירות בהיותו קטין. נראה שלמרות עונש המאסר בעבודות שירות שהושת עליו, לא הפנים הנאשם את הלקח הנכון וחזר וביצע עבירות, חמורות יותר.

נראה שגם היום, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, אין הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת מלוא משמעותם. הוא אמנם מביע חרטה, אך שירות המבחן התרשם כי היא מילולית בלבד וכי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי והוא "מציב תנאים" להליך שכזה.

45. **לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:**

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 20.10.2017).

ב. מאסר מותנה בן 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ד. נוכח גילו הצעיר של הנאשם ועונש המאסר שנגזר עליו, לא אשית עליו קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.